

پدیده قاچاق

(قسمت پنجم)

حمید پاهوشی

(دادستان نظامی استان کرمانشاه)

قرار تأمین خواسته

اداره شاکمی می تواند از مرجع قضایی مربوط در مورد بزه قاچاق درخواست صدور قرار تأمین خواسته به میزان جزای نقدی مقرر و بهای مال از بین رفته از اموال متهم یا متهمین بنماید و مرجع قضایی نیز مکلف به انجام آن است.

در این رابطه ماده (۷) قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۵۳/۱۲/۲۹ مقرر می دارد:

«اداره مأمور وصول درآمد دولت می تواند از مرجع تحقیق یا دادگاه حسب مورد تقاضای تأمین از اموال متهم معادل جزای نقدی و بهای مال از بین رفته را بنماید.»

مرجع تجدید نظر خواهی در مورد بزه قاچاق و شیوه آن، قبل از تصویب قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز تابع عموماً و اصول کلی قانون تجدید نظر بوده و در مورد احکام صادره در خصوص بزه قاچاق مانند سایر احکام قضایی در ظرف مهلت مقرر در قانون تقاضای تجدید نظر خواهی از جانب اشخاص دارای سمت پذیرفته می شد.

اما پس از تصویب قانون مرقوم، شیوه تجدید نظر خواهی به طور کلی نسبت به گذشته تغییر نمود. به موجب تبصره ۱۰ از ماده (۴) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز (شرح آن قبلاً بیان گردیده) رسیدگی به پرونده های قاچاق تابع تشریفات آیین دادرسی و تجدید نظر نبوده و طبق دستورالعملی که توسط قوه قضاییه تهیه و ابلاغ می شود. نحوه رسیدگی و تجدید نظر نسبت به پرونده های فوق مشخص می گردد.

ماده (۱۱) دستورالعمل نحوه رسیدگی به پرونده های قاچاق کالا و ارز موضوع تبصره ۱۰ ماده (۴) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۳/۹ قوه قضاییه به شرح زیر است:

«آرای صادره در خصوص پرونده های قاچاق کالا و ارز قطعی و لازم الاجرا می باشد و بلافاصله به موقع اجرا گذاشته خواهد شد.» این روش تا مورخه ۱۳۷۹/۸/۲ ادامه داشت ولی از تاریخ ذکر شده ریاست محترم قوه قضاییه طی بخشنامه شماره ۱/۷۹/۱/۶۸۲

مورخ ۱۳۷۹/۸/۹ اعلام داشته: مواد (۱۱) و (۱۲ و ۱۳) از دستورالعمل نحوه رسیدگی به پرونده های قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۳/۹ حذف می شود و احکام صادره در مورد پرونده های قاچاق کالا و ارز قابل اعتراض بوده و تابع قانون تجدید نظر می باشد.

به طور کلی دو مرحله تجدید نظر خواهی برای مرتکبین قاچاق از منظر قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز حاکم است.

مرحله اول - هنگامی که در مرحله اداری از جانب اداره مأمور وصول درآمد دولت در مورد قاچاق کالا حسب مورد تصمیم به ضبط کالا یا ضبط کالا و اخذ دوبرابر قیمت کالا به عنوان جریمه از متهم گرفته شود، که در این مرحله تصمیم اداره مأمور وصول درآمد دولت ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصمیم قابل اعتراض در مرجع قضایی ذی صلاح می باشد.

پاراگراف دوم از بند «ب» از ماده (۲) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مقرر می دارد:

پندهای امام صادق (ع) به عبدالله بن جنبد

پسر جنبد! کجروی‌ها تازگی ندارد. دیرگاهی است که بازار جهل و نادانی رواج و بنیانش استوار است، چه مردم دین خدا را به بازیچه گرفته‌اند تا آنجا که عالمان هم که باید علم را وسیله تقرب درگاه خدا کنند، (مقصودی) — خدا می‌جویند و اینان ستمکارند.

پسر جنبد! اگر شیعیان ما درست و پایدار بودند، ملائکه با آنها دست می‌دادند، ابر بر سر آنها سایه می‌افکند، روزشان روشن می‌شد، از آسمان و زمین رزقشان می‌رسید و هر چه از خداوند می‌خواستند عطا می‌فرمود. پسر جنبد! درباره گنهکاران شیعه سخن جز «خیر» نگویند. با تضرع و زاری از خدا توفیقشان را بخواهید. برایشان درخواست توبه کنید که هر کس دل به ما بندد، ولایت ما را بپذیرد، با دشمنان ما طرح دوستی نریزد، آنچه داند بگوید، و از آنچه نداند یا تردید دارد دم فروبندد، جایگاهش بهشت خواهد بود.

پسر جنبد! هر که بر عمل تکیه کند، هلاک شود. هر که با پشت گرمی به رحمت خدا به گناه جری شود نجات نیابد. (عبدالله گوید): گفتم: پس که اهل نجات است؟ فرمود: آنها که میان بیم و امیدند، چنان که گویی از امید به ثواب و ترس از عذاب، قلبشان در چنگال پرنده‌ای شکاری است.

پسر جنبد! هر که خواهد خدا حورالعین تزویجش کند و تاج نور بر سرش نهد، برادر مؤمنش را شاد کند.

«کلیه متخلفین مذکور در بندهای «الف» و «ب» در صورت اعتراض می‌توانند حداکثر ظرف مدت دو ماه به مراجع صالح قضایی شکایت نمایند در صورت برائت اصل کالا یا قیمت آن به نرخ روز صدور حکم و معادل ریالی ارز به نرخ رسمی و جزای نقدی پرداختی مسترد می‌گردد. در هر حال اعتراض صاحبان کالا و ارز قاچاق مانع از عملیات اجرایی نسبت به ضبط و اخذ جریمه و فروش و واریز وجوه و سایر اقدامات نخواهد بود.»

مرحله دوم - هنگامی که رأی صادره از جانب مراجع قضایی باشد، تا قبل از تاریخ ۱۳۷۹/۸/۲ قطعی و غیرقابل اعتراض بود، ولی هم اکنون براساس تصویب ریاست محترم قوه قضاییه احکام صادره در مورد بزه قاچاق، قابل تجدیدنظر در مراجع قضایی ذی صلاح می‌باشد.

بعضی عقیده دارند، نظر به این که مفاد تبصره «۱» از ماده (۴) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مقرر داشته: رسیدگی به پرونده‌های موضوع این قانون تابع تشریفات آیین دادرسی تجدیدنظر نبوده، پس بنابراین رئیس قوه قضاییه چنین اختیاری جهت تغییر قانون نداشته و احکام صادره در این خصوص همچنان قطعی و لازم‌الاجرا است.

باتوجه به موارد زیر، تصمیم ریاست محترم قوه قضاییه صحیح و براساس موازین قانونی است.

الف - منظور قانونگذار از تصویب مقررات فوق حذف تشریفات و تسریع در رسیدگی بوده نه حذف قانون تجدیدنظر درباره احکام صادره در مورد پرونده‌های قاچاق.

ب - در ادامه تبصره «۱» از ماده (۴) قانون مرقوم آمده است که جهت ایجاد وحدت رویه در نحوه رسیدگی محاکم قضایی، دستورالعمل مربوط به وسیله قوه قضاییه تصویب و ابلاغ می‌شود.

براساس مصوبه فوق، نحوه رسیدگی و قطعی و غیرقطعی بودن احکام راجع به پرونده‌های قاچاق در اختیار قوه قضاییه قرار گرفته است و رئیس قوه قضاییه قبلی تصویب نمود که احکام مذکور قطعی است. ولی هم اکنون رئیس وقت قوه قضاییه براساس اختیارات قانونی تصویب نموده است که احکام مورد اشاره قابل تجدیدنظر می‌باشند و این تصمیم دقیقاً براساس موازین قانونی اتخاذ گردیده و هیچ مغایرتی با قانون مرقوم ندارد.

ذکر این نکته در رابطه با احکام قابل تجدیدنظر در این بحث ضروری است. طبق ماده (۳۰) قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۵ و ماده (۱۵) قانون تجدیدنظر آرای دادگاهها مصوب ۱۳۷۲/۵/۱۷، مقرر است: هنگامی که نسبت به احکام کیفری تقاضای تجدید نظر خواهی می‌شود احکام صادره تا حصول نتیجه نهایی متوقف می‌گردد.

اما در مورد تجدید نظر خواهی از احکام صادره راجع به قاچاق کالا و ارز بر طبق قانون حاکم مانع از اجرای مفاد دادنامه نمی شود و اقدامات لازم جهت اجرای مفاد دادنامه به عمل خواهد آمد.

شاکای در مورد بزه قاچاق

براساس قانون و مقررات، شکایت در مورد بزه قاچاق و علیه افراد قاچاقچی در هر مورد متفاوت است. در واقع در موارد مختلف اداره شاکای متفاوت است.

به طور کلی، در مورد اکثر کالاهای مورد قاچاق، ادارات گمرک در سراسر کشور وظیفه شاکای را به عهده دارند و علاوه بر این مأمور وصول درآمد دولت نیز می باشند.

در مورد قاچاق ذغال، وظیفه شکایت به عهده اداره جنگلبانی است. در خصوص صید ماهی غیرمجاز (تاسه ماهی) شکایت علیه مرتکبین در منطقه دریایی به عهده اداره شیلات می باشد. (ادارات مأمور وصول درآمد دولت: هر اداره یا سازمان یا مؤسسه دولتی که به موجب قوانین یا شرح وظایف مصوب سازمانی خود موظف به وصول درآمدهای دولت می باشند مانند گمرک، دخانیات، شیلات).

سازمانهای شاکای: سازمانهایی هستند که به موجب قوانین مربوط به عنوان شاکای، مأمور اعلام شکایت و تعیین جزای نقدی علیه متخلفان یا متهمان به قاچاق کالا و ارز می باشند. مانند: گمرک، دخانیات، شیلات، بانک مرکزی، وزارت اطلاعات، سازمان میراث فرهنگی، سازمان حفاظت محیط زیست، نیروی انتظامی. اداره پست نیز می تواند به عنوان شاکای علیه متخلفان به مراجع قضایی و محاکم اعلام شکایت کند.

در بند «ب» ماده (۱) آیین نامه اجرایی قانون مرقوم مصوب ۱۳۷۹/۳/۸ و

۱۳۷۹/۳/۲۹ هیأت وزیران، موضوع فوق اصلاح گردیده که متن آن به شرح زیر است:

«اداره های مأمور وصول درآمد دولت؛ هر اداره یا سازمان یا شرکت دولتی که به موجب قوانین یا شرح وظایف مصوب سازمانی موظف به وصول درآمد دولت می باشند مانند گمرک جمهوری اسلامی ایران، بانک مرکزی، شرکت دخانیات ایران، شرکت سهامی شیلات ایران و وزارت امور اقتصادی و دارایی.»

بند «پ» ماده (۱) از آیین نامه اجرایی قانون فوق به شرح زیر است:

«سازمانهای شاکای، سازمانهایی هستند که به موجب قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ موظف به وصول جریمه و اعلام شکایت و طرح دعوی علیه مرتکبان قاچاق کالا و ارز می باشند.»

در مورد این که وزارت دارایی و ادارات تابعه مانند گمرک مسئولیت اقامه دعوا علیه افراد متخلف را دارند، ماده (۹) قانون مجازات مرتکبین قاچاق، این گونه مقرر کرده است: «در دعاوی راجع به قاچاق ادارات مربوطه وزارت مالیه و یا نمایندگان آنها حق تقاضای استیناف و تمیز از کلیه قرارها و احکامی که مطابق قانون قابل استیناف و یا قابل تمیز است خواهند داشت.»

و علاوه بر وزارت دارایی و گمرک و اداراتی که به موجب آیین نامه اجرایی قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز، شاکای در مورد بزه قاچاق می توانند اقامه دعوا نمایند، ادارات دیگر نیز مانند جنگلبانی براساس قانون مربوط می توانند علیه متخلفان اقامه شکایت نمایند.

در مورد جنگلبانی، ماده (۵۹) قانون حفاظت و بهره برداری از جنگلها

و مراتع اشعار می دارد:

«رئیس سازمان جنگلبانی یا نمایندای از طرف نامبرده به موجب حکم کتبی تعیین می شوند که مجازند نسبت به جرایمی که طبق مفاد این قانون جنحه باشد به استثنای موارد مذکور در ماده (۴۹) و تبصره های ۱ و ۲ و ماده (۵۲) با وصول جرایم و خسارات از تعقیب جزایی متهم فقط برای یک بار صرف نظر کنند و تعقیب مرتکب منوط به شکایت رئیس یا نماینده سازمان مزبور است.»

باتوجه به قوانین و مقررات مربوط، اداره و سازمانهایی که می توانند در مورد بزه قاچاق شاکای محسوب شوند عبارتند از: وزارت دارایی و ادارات گمرک در مورد اکثر کالاهای قاچاق اعم از غیرمجاز و مجاز، مشروط و غیره... اداره دخانیات در مورد کالاهای انحصاری مانند: سیگار و دخانیات.

سازمان شیلات در مورد صید غیرمجاز تاسه ماهی.

بانک مرکزی در مورد قاچاق ارز. جنگلبانی در مورد قاچاق ذغال. وظایف و اختیارات و مجازات مأمورین کشف و تعقیب قاچاق و پاداش آنها

به موجب بند «۸» ماده (۴) قانون تشکیل نیروی انتظامی، مبارزه با قاچاق از جمله وظایف نیروی انتظامی می باشد و در تشکیلات نیروی انتظامی در هر منطقه عده ای از پرسنل نیروی انتظامی تحت عنوان مدیریت مبارزه با قاچاق به انجام این وظیفه خطیر اهتمام دارند.

و در قانون مجازات مرتکبین قاچاق از ماده (۱۲ تا ۱۹)، تکلیف و اختیارات و مجازات و پاداش مأمورین مبارزه با قاچاق را مشخص نموده است که ذیلاً به تفکیک در مورد هر کدام توضیحاتی ارائه می گردد.

الف-وظایف مأمورین مبارزه با قاجاق

از جمله وظایف مأمورین کشف و تعقیب قاجاق این است که اگر خواستند مکانهای مظنون به پنهان کردن یا موجود بودن کالای قاجاق را مورد بازرسی قرار دهند بایستی نکات زیر را رعایت نمایند:

۱- تفتیش منزل مسکونی بایستی با اذن مقام قضایی باشد. مأمورین بدون دستور مقام قضایی حق ورود به منزل کسی را ندارند (مستنبط از ماده ۵۸۰ قانون مجازات اسلامی)

۲- تفتیش منازل بایستی در روز به عمل آید. بازرسی منازل مسکونی بعد از غروب آفتاب تا طلوع آفتاب ممنوع است (مستنبط از ماده ۱۲ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۳- بازرسی اماکن مظنون و منازلی که طرف سوءظن است بایستی با حضور صاحبان آن مکانها و منازل به عمل آید و در صورت عدم حضور صاحبان آنها، بازرسی بایستی با حضور لااقل دو نفر شاهد انجام بگیرد (بااستناد به ماده ۱۲ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۴- در هر بازرسی مأمورین مکلفند صورتجلسه‌ای با حضور شهود و مطلعین تنظیم کرده و پس از امضا توسط مأمورین و مسجلین به امضا حاضرین نیز برسد (بااستفاده و استناد به ماده ۱۳ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۵- چنانچه کالای قاجاق توسط مأمورین کشف گردید نسبت به توقیف آن اقدام و مراتب را طبق بند قبلی صورتجلسه می نمایند (بااستناد به مواد ۱۲ و ۱۳ از قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۶- در صورتی که بسته یا صندوق یا عدل به علت ظن قاجاق توسط مأمورین مهر گردید تا در مقصد مورد معاینه واقع شود، بایستی مراتب صورتجلسه شود (با استناد به ماده ۱۴ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۷- مأمورین دولت مکلفند در مقابل اخذ جزای نقدی و بهای مال از بین رفته قبض رسمی صادر و به پرداخت کننده تحویل نمایند (به استناد ماده ۱۵ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

۸- مأمورین مکلفند متهم به قاجاق را حداکثر ظرف بیست و چهار ساعت به همراه پرونده اتهامی نزد مرجع قضایی صالحه ببرند و حق نگهداری متهم را بیشتر از بیست و چهار ساعت ندارند (بااستناد به ماده ۱۸ قانون مجازات مرتکبین قاجاق).

ب-اختیارات مأمورین مبارزه با قاجاق

اختیارات مأمورین مبارزه با قاجاق طبق قانون به شرح زیر است:

۱- مأمورین اختیار بازرسی اماکن مظنون به وجود کالای قاجاق را در روز دارند و علاوه بر این، با اذن مرجع قضایی می توانند منازل مظنون به وجود قاجاق را بازرسی و تفتیش نمایند (بااستناد به

پسر جنذب! خواب شب و گفتار روز را کم کن که در پیکر انسان عضوی ناسپاس تر از چشم و زبان نیست؛ مادر حضرت سلیمان به او گفت:

پسر جان! از خواب (بیش از ضرورت) بپرهیز، چون روزی که همه نیازمند اعمالند تو را تهی دست سازد.

ای پسر جنذب! شیطان برای شکار کمندها دارد از دامها و کمندهای او دوری کنید. گفتم: یابن رسول الله آنها چیست؟ فرمود: کمندهایش جلوگیری از نیکی با برادران است و دامهایش خواب در وقت نماز واجب. همانا هیچ عبادتی چون گام برداشتن برای نیکی به برادران و زیارت آنها نیست. وای به حال آنها که از نماز غفلت کنند، در خلوتها (شب) بخوابند و در سستیها (هنگام استراحت و اوقات فراغت) خداوند تعالی و آیاتش را به تمسخر گیرند. اینان در آخرت بهره‌ای ندارند، خداوند در قیامت با آنها سخن نگوید و از (پلیدی گناه) پاکشان نسازد و عذابی دردناک دارند.

ای پسر جنذب! هر که بامدادان (که سر از خواب برمی دارد) غمی جز رهایی از آتش (دوزخ) را داشته باشد امر بزرگی را کوچک شمرده و از خداوند سود ناچیز خواسته و هر که با برادرش تقلب کند (صادقانه با او برخورد نکند) و او را تحقیر نماید و با او درافتد، خداوند جایگاهش را دوزخ قرار دهد. و هر که بر مؤمنی حسد برد، ایمان در قلبش، چون نمک در آب، ذوب شود.

پسر جنذب! آن که برای انجام حاجت برادرش راهی رود، چنان است که بین صفا و مروه سعی کرده و اگر حاجتش را برآورد، چنان است که در جنگ بدر و احد در خون غلطیده، خداوند هیچ امتی را هلاک نکرد، جز وقتی که به حقوق برادران مستمند خود بی‌اعتنایی کردند.

ماده ۱۲ قانون مجازات مرتکبین قاچاق).
۲ - مأمورین اختیار دارند عدل و بسته و صندوق مظنون به حاوی کالای قاچاق را مهر نمایند تا در مقصد مورد معاینه واقع شود مگر این که صاحب مال یا حامل، تفتیش آن را در همان محل تقاضا کند (با استناد به ماده ۱۴ قانون مجازات مرتکبین قاچاق).

۳ - مأمورین اختیار دارند تا متهمین به ارتکاب قاچاق کالا و ارز را به مدت بیست و چهار ساعت توقیف نمایند (با استناد به ماده ۱۸ قانون مجازات مرتکبین قاچاق).

ج - تخلفات و مجازات‌های مأمورین مبارزه با قاچاق

در صورتی که مأمورین مبارزه با قاچاق مرتکب یکی از تخلفات مندرج در قانون مربوط شوند به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:

۱ - چنانچه مأمورین مبارزه با قاچاق، خود مرتکب قاچاق شده یا شرکت یا معاونت نمایند و همچنین مأمورین ذی‌ربطی که با علم به ارتکاب قاچاق از تعقیب مرتکب خودداری نمایند یا برخلاف شرایط حاکم در قانون ارفاق نمایند، در حکم مختلس بوده و به مجازاتی که برای مرتکبین اختلاس مقرر است، محکوم خواهند شد. ماده (۱۶) قانون مجازات مرتکبین قاچاق در این خصوص اشعار می‌دارد: «کسانی که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم مأمور کشف قاچاق یا تعقیب یا مجازات مرتکبین آن بوده و خود مرتکب قاچاق شده یا شرکت یا معاونت در ارتکاب نمایند و همچنین مأمورین ذی‌ربطی که با علم به ارتکاب قاچاق از تعقیب مرتکبی خودداری نموده و یا برخلاف شرایط مقرر در ماده (۶) ارفاق نمایند در حکم مختلس و به مجازات مقرر برای مختلسین اموال دولتی محکوم خواهند شد مگر آن که عمل مرتکب به موجب

قانون دیگری مستلزم مجازات شدیدتری باشد که در این صورت به مجازات اشد محکوم می‌گردند.»

۲ - هرگاه مأمورین مبارزه با قاچاق برخلاف حقیقت، شخص یا اشخاصی را متهم به ارتکاب قاچاق نمایند و بدین وسیله مزاحمتی ایجاد نمایند، پس از اثبات موضوع علاوه بر جبران خسارات وارده به شخص یا اشخاص شاکه، به انفصال موقت یا دائم از خدمات دولتی محکوم خواهند شد.

مفاد ماده (۱۷) قانون مجازات مرتکبین قاچاق مؤید مطلب فوق است و متن آن به شرح زیر است:

«مأمورینی که برخلاف واقع کسی را متهم به ارتکاب جرم قاچاق کرده و موجب مزاحمت شده باشند پس از ثبوت، به جبران خساراتی که بر اشخاص وارد آورده‌اند و به انفصال موقت یا دائم از خدمات دولتی محکوم خواهند شد مگر آن که به موجب قانون دیگری عمل آنها مستلزم مجازات شدیدتری باشد.»

۳ - هرگاه مأمورین مبارزه با قاچاق، متهمین به ارتکاب قاچاق را بیش از بیست و چهار ساعت در توقیف نگهدارند، اقدام آنان در حکم توقیف غیرقانونی است و بایستی براساس ماده (۵۸۳) قانون مجازات اسلامی مجازات شوند.

مفاد ماده (۵۸۳) قانون مجازات اسلامی به شرح زیر است:

«هرکس از مقامات یا مأمورین دولتی یا نیروهای مسلح یا غیر آنها بدون حکمی از مقامات صلاحیتدار در غیر مواردی که در قانون جلب یا توقیف اشخاص را تجویز نموده، شخصی را توقیف یا حبس کند یا عنفاً در محلی مخفی نماید به یک تا سه سال حبس یا جزای نقدی از شش تا هجده میلیون ریال محکوم خواهد شد.»

۴ - هرگاه مأمورین تعقیب و کشف قاچاق بدون مجوز قضایی اقدام به بازرسی منازل افراد نمایند، عمل آنان جرم بوده و طبق ماده (۵۸۰) قانون مجازات اسلامی به کیفر می‌رسند.

مفاد ماده (۵۸۰) قانون مجازات اسلامی به شرح زیر است:

«هر یک از مستخدمین و مأمورین قضایی یا غیرقضایی یا کسی که خدمت دولتی به او ارجاع شده باشد بدون ترتیب قانونی به منزل کسی بدون اجازه و رضای صاحب منزل داخل شود به حبس از یک ماه تا یک سال محکوم خواهد شد مگر این که ثابت نماید به امر یکی از رؤسای خود که صلاحیت حکم را داشته است مکره به اطاعت امر او بوده، اقدام کرده است. که در این صورت مجازات مزبور در حق امر اجرا خواهد شد و اگر مرتکب سبب وقوع جرم دیگری نیز باشد مجازات آن را نیز خواهد دید و چنانچه این عمل در شب واقع شود مرتکب یا آمر به حداکثر مجازات مقرر محکوم خواهد شد.»

۵ - مجازات دیگری در قانون مجازات مرتکبین قاچاق وضع شده که منحصر به مأمورین مبارزه با قاچاق نیست، بلکه شامل کلیه کسانی که مرتکب آن بشوند اعم از مأمور مبارزه با قاچاق و یا غیر آن، می‌گردد.

براساس تبصره ذیل ماده (۱۴) قانون مجازات مرتکبین قاچاق، هرکس عمداً مهر روی عدل یا بسته یا صندوق حاوی کالای مظنون به قاچاق را بشکند یا محو نماید و به‌طور کلی هر کس مهر مأمورین وصول عایدات را که طبق نظامنامه‌های مصوب هیأت دولت یا وزارت مالیه استعمال شده عمداً بشکند یا محو نماید به حبس از دو ماه تا یک سال و به جزای نقدی از یکصد ریال تا پنج هزار ریال محکوم خواهد شد. ادامه دارد